

Iar...

Naty Ela

Vise se sparg în valuri
De suferință tăcută,
Ce scaldă în zgomot disperarea
Minciunii ce se pierde
În sentimente ce dor.
Secrete suspină în zare
Și golesc din suflet speranța
Pierdută-ntr-un colț de mister,
Ce râde cu lacrimi moarte
Prin cioburi de raze
Secate de sincerități și amor.
Greșeli bântuie iar prezentul
Unei iluzii de fericire,
Căci gândul e măcinat încă
De o fantomatică mare,
Ce nu se abține să insiste
Cu un iar și iar...
Pustiit de culoare.